

tog. Bare det, at de skal hen over perronen er så-mænd slemt nok, men det har man dog gjort i Wien.

Men i metroen skal man op og hen, og så skal man hen til et eller andet stoppested, der ligger langt væk, fordi man ikke ser på, hvordan den øvrige trafik er. Det er planlægningskompetencerne i Ørestadsselskabet, det er dem, vi nu stikker alle milliarderne til, og de kan gå videre med det, fordi vi åbenbart har nogle venner – det har jeg bestemt ikke mere, for så er folk da mere robuste, end de burde være. Men der sidder nogle dér, der kender de rigtige. Det er det mest mafiose projekt, vi overhovedet har set nogen sinde. Da man endelig tvang det dér storcenter igennem, var det ved at blive rigtig, rigtig sjovt i det her foretagende.

Men jeg forstår, at den tidligere kommissær kan sit job. Han har fod på tropperne. Han får milliarderne ud af både Venstre og De Konservative. Han sørger for opbakning fra Socialdemokratiet. Han har Kristeligt Folkeparti – til min store overraskelse i øvrigt – med sig. Det plejer ikke at være Kristeligt Folkepartis linje, men jeg kan forstå, at de også er blevet fromme over for, at hvis noget er rigtig dyrt, er det skingrende ligegyldigt, om det er brugbart. Så tager man det.

Kl. 16.45

Lad os nu få stillet nogle spørgsmål til det og så se. Jeg ved godt, at det er dyrt at stille spørgsmål til det her projekt, for som sagt er det COWI, der skal svare på dem. For selv de svar, hvor man bare kunne have kørt kontorstolen tilbage og fundet dem i en brevordner, som det ville have set ud i enhver anden institution, har man ikke i Ørestadsselskabet. Men vi er jo alligevel nødt til at stille spørgsmålene i det her foretagende.

(Kort bemærkning).

Trafikministeren (Flemming Hansen):

Jeg beder om formandens tilladelse til at koncentrere mig om det beslutningsforslag, vi behandler, for det drejer sig ikke om, hvor meget fru Margrete Auken kan lide metroløsningen eller ej.

Så diskuterede vi udtryk før: mafiose og sådan noget. Det er jo et lidt stærkt udtryk, men det er meget underholdende. Måske skulle man tage tingene lidt mere alvorligt, for det synes jeg de er.

Hr. Martin Lidegaard stillede mig et konkret spørgsmål. Det er derfor, jeg har bedt om ordet. Spørgsmålet var, hvem der skulle lede arbejdet,

og der sagde jeg i min tale – jeg erkender, der var meget støj i salen, da jeg talte – at det er Trafikministeriet, der skal lede undersøgelsen. Ørestadsselskabet skal bistå med teknisk assistance, og HUR deltager i styregruppearbejdet. Jeg tror i øvrigt, det er meget tæt på det, hr. Martin Lidegaard selv mente. Men jeg erkender, at det var meget vanskeligt at høre.

(Kort bemærkning).

Svend Heiselberg (V):

En gang imellem, når jeg hører fru Margrete Auken tale, kommer jeg til at tænke på min gamle far, som jo gerne sagde, når naboens kone sådan rigtig rullede sig ud: Det er da en værre harpe. Men det vil jeg selvfølgelig ikke sige herfra om fru Margrete Auken. Men af en eller anden grund kom jeg til at tænke på min gamle far.

Det, jeg så vil sige, er, at jeg egentlig synes, at fru Margrete Auken skulle være lykkelig over, at vi gik ind og traf en fornuftig beslutning om Nørreport. Tænk, hvis vi havde gennemført det, som fru Margrete Auken gav udtryk for dengang. Dengang var vi jo nogle, der traf en beslutning, som rakte videre frem, og som kostede flere hundrede millioner kroner mindre, end det ellers ville have kostet.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil allerførst konstatere, at det er en underholdende ting at være trafikordfører. Det er i hvert fald inspirerende for sprogbugen.

Og så har jeg et spørgsmål til ministeren. Jeg synes egentlig, at der fra Det Radikale Venstres side kom et fornuftigt forslag om, at vi kunne sætte os ned i udvalget og drøfte, hvordan man leder den her udredning. Men jeg synes ikke, ministeren reagerede på det. Jeg synes, at det har været klogt at få denne her debat, som SF har rejst, således at tingene ikke kører af sporet, for nu at tale sådan i trafiktermer. Her kunne det være fornuftigt, hvis regeringen reagerede en lille smule imødekommende over for de spørgsmål, som oppositionen stiller.

Jeg har lagt meget mærke til, hvordan regeringen har svaret på spørgsmål under de debatter, som er blevet stillet fra oppositionens side i salen i dag. Jeg frygter lidt, at der tegner sig et billede af, at regeringen sådan set er ret afvisende over for at indgå i et samarbejde med oppositionspartierne om konkrete, praktiske ting, som burde kunne løses på en almindelig, fornuftig måde. Det ville da være et uheldigt billede, hvis